

Skyld. Det er Folk, som have været i Tjenesten i mange Aar og arbejde under Vilkaar, der ere betydeligt ringere end de „røde“ Postbudes i København. Og det er saa meget mere mærkeligt, at disse Folk skulle vedblive at arbejde under de nuværende Vilkaar, naar man ser hen til, at alle andre Funktionærer i de indlemmede Distrikter efter Indlemmelsen ere blevne ligestillede med deres Kolleger inde i Byen. Jeg skal saaledes nævne, at f. Eks. Lærerpersonalet i de indlemmede Distrikter har faaet de samme Kaar som Lærerne i Byen, hvad der betød et betydeligt Lønningstillæg. Det samme gælder Politiets Funktionærer, Funktionærene under Fattigvæsenet, Vej- og Kloakvæsenet, Skatteopkræverne, kort sagt alle Funktionærene i de indlemmede Distrikter have faaet lige Stilling med deres Kolleger i København. Men disse 6 Landpostbude ere stillede under ringere Vilkaar end deres Kolleger inde i Byen, skønt deres Arbejde og de Kaar, hvorunder de leve, ere de samme som de røde Postbudes. Det vilde derfor være rigtigst at stille dem paa lige Fod. Om Bebyggelsen der ude er bymæssig eller ikke, er jo altid en Skønssag, men der findes i alle de indlemmede Distrikter Bygninger med 5 Beboelseslag, saa i den Henseende er der ikke nogen væsentlig Forskel i Arbejdet, tværtimod turde Arbejdet være sværere i de indlemmede Distrikter, fordi der foruden de høje Bygninger er afsides liggende Huse, til hvilke man maa gaa ad Markveje. Jeg henstiller derfor denne Sag til den ærede Ministers Overvejelse, og da det kun drejer sig om 6 Landpostbude, er det jo ikke et Spørgsmaal af nævneværdig finansiell Betydning.

Jeg kan ligeledes føle mig beroliget ved det Svar, som den ærede Minister gav med Hensyn til den Agitation, som en bekendt Højreagitator her i København har sat i Værk, idet hans Plan var, at Postmestrene skulde undersøge, hvilken politisk Farve Funktionærene havde, og saa saa vidt muligt se at faa dem til at indmelde sig i den antisocialistiske Vælgerforening og indsende 1 Kr. til den enten i Kontanter eller i Frimærker. Den Stilling, som den ærede Minister der indtager, glæder mig. Det forekommer mig, at den er fuldt korrekt. Naar de ere paa deres Arbejde, gælder det Tjenesten; ere de udenfor det, have de deres Frihed, have de Ret til at følge deres Overbevisning. Det er, synes mig, det rette Standpunkt i

denne Sag. Jeg takker den højtærede Minister derfor og haaber, at denne Agitation derved er slaaget til Jorden.

**Lange:** Da vi fik den ny Postlønningsslov, var der 22 Postmestre, hvem der efter min Mening blev gjort stor Uret imod. Medens de Postmestre, der staa i 2den og 3die Lønningssklasse, naar de rykke op, modtage deres Alderstillæg, er det ikke Tilfældet med de Postmestre, der rykke op fra 4de til 3die Lønningssklasse, hvilket maa betragtes som uretfærdigt mod dem, da de i Stedet for at avancere tværtimod gaa ind til at tjene for mindre Løn. De have kun faaet Æren af at være komne op fra 4de til 3die Lønningssklasse. Adskillige af disse Postmestre have endog mindre end deres Ekspedienter, og jeg betragter det altid som uheldigt, at den højeste Embedsmand paa et Kontor har mindre Indtægt end sine underordnede. Da vi fik Toldlønningssloven, ordnede man det paa den Vis, at man tillod at tage det halve Alderstillæg med, saaledes at de paagældende ikke blot bleve garderede mod Tab, men endog fik en Smule Fordel derved. Jeg henstiller nu, om der ikke kunde være nogen Grund til at afhjælpe den Uretfærdighed, der er begaaet mod disse 22 Postmestre.

Jeg skal med det samme ganske kort udtale min Glæde over, at man nu har Sikkerhed for, at der næste Aar vil komme en Pensionslov for Landpostbude. Det er et Krav, som jeg har haft Sympati med fra den første Gang, det kom frem, og jeg vilde paa denne store Stands Vegne glæde mig, om dette Krav til næste Aar kan blive til Virkelighed.

**Ordføreren (Blem):** Det glæder mig, at det første Svar, jeg som Ordfører har at give Ministeren, kan være en Paaskønnelse af den ærede Indenrigsministers Stilling til de Forslag, som der har været Samraad om. Jeg skal indrømme, at den Maade at ordne Landpostbudenæs Pensionering paa, som Ministeren omtalte, selvfølgelig i Realiteten kan blive lige saa god, som hvis de fik en saadan Pensionslov, som de andre Bestillingsmænd have faaet, idet Statens Tilskud efter en almindelig Beregning vil blive det samme,  $7\frac{1}{2}$  pCt., og de paa den Maade komme til at beholde det Tilskud, som de selv have ydet i Løbet af 8 Aar. Endvidere vil da Spørgsmaalet om Statsansættelse, som ogsaa har været fremme, idet man mente, at Pensionering